

הר"ר אלי ורצברגר ז"ל

קהל נכבד ומרשים, ובו מאות מלווים מקרב מעגלי הציבור החרדי והדתי בעיר רחובות, בראש שות רבנים ואישי ציבור, ליווה אתמול אחה"צ למנוחות לביה"ע הישן בעיר, ברגשי זעזוע, תוך ביטויי כאב ותוגה עמוקים, את איש-הסגולה התמים, שעסק שנים רבות בצ"צ באמונה, יקר רוח ואציל הנפש, שנעקר לפתע לבי"ע, הר"ר אלי (אליקום געצל) ורצברגר ז"ל.

היה מדמויות-הפאר של רחובות התורנית, מטובי איש-החסד הנערצים בה, יהודי איכותי ושורשי, טיפוס חסידי נלהב, חם ומקור רי מדורות-עברו, צנוע וישר-דרך, שהתרחק מפרסום כמטחווי קשת, והצטיין ביותר בפשטות הליכותיו, כשכל פעליו בסתר. הוא עסק ממש עשרות שנים בצרכי ציבור "באמורה", אולם, למגינת לב, לפתע-פתאום, נלבי"ע בחתף במיטב שנותיו לאחר מחלה ריאות קצרה וקשה, שפקדה אותו רק לפני עשרה ימים, במהלכה אף אושפז במצב קשה בביה"ח 'איכילוב' בת"א, אך נגזירה גזירה משמים והוא השיב את נשמתו לבוראה.

בן 70 היה בפטירתו.

לצער ודאבון לב קהל מאות מתושבי רחובות, מבין מעגלי מוקיריו ומעריציו בעיר, הוא נעקר לפתע ונפטר שבע-מעש ורב-תהילה בשעות המאוחרות של ליל ש"ק האחרון. אתמול הוא הובא למנוחות בלוויה רבת-משתתפים אל חלקת הקבר המיוחדת שרכש לעצמו לפני שנים אחדות מכספו בסמוך לקבר רעייתו מרת יפה ע"ה, אשה אצילת נפש, שנסתלקה לבי"ע לפני למעלה משמונה שנים, לאחר שנזדככה בסאת יסוריה בשנות חולי וסבל רבות.

בטרם צאת ההלוויה מבית הכנסת 'בר אילן', בשיכון הפוה"מ"ז, שבו התפלל לאורך תקופת מגוריו בעיר רחובות ובו אף קבע את שיעוה"ת הקבועים, תמידים כסדרם מדי יום – נשא רב השכר-נה, הגי"ר נחום מנדלבוים, דברי הספד נרגשים. הרב, שהכירו אישית ממסכת פעליו המבורכת – תאר בהרחבה את דמותו הקורנת והמאירה של אחד מעמודי-החסד המפוארים בעיר, יהודי תם וישר, אהוב על הבריות, אוהב שלום ורודף שלום, שלמרות שהקדיש עשרות משנותיו לרדיפת צדקה וחסד וכגבאי צדקה עסק ללא הרף בצרכי ציבור באמונה, אף נמנה על מקורבי כ"ק האדמו"ר מקרטשניף שליט"א בעיר – היה תמיד צנוע ונחבא אל הכלים, לא ביקש מעולם טובה לעצמו, אלא שייף עייל ושייף נפיק וגריס תדי-רא באורייתא, במיוחד בשיעו"ת שקבע בביהכ"ס, בשעות השחר המוקדמות.

כל זאת, הדגיש הרב, מלבד היותו אחד מאבני היסוד של ניהול ביהכ"ס, לאחר שנטל על עצמו ללא שכר את ניהול החשבונות, את גביית נדבות המתפללים, את עומס הפעילות השוטפת של הוצאות ביה"מ"ד. לאחר מכן נשא דברים נרגשים בשם המשפחה גם בנו הבכור, הר"ר צבי, שתאר בקול בכי את מסירותו עד אין קץ לבני המשפחה. כמו"כ נשא דברי הספד קרוב משפחה, אלי גבע, שתאר את הגינותו הרבה, יוש-רו ומסירותו לזולת.

לאחר מכן יצא מסע ההלוויה הגדול בשיירת כלי רכב לעבר בי"ע רחובות, שם לאחר סתימת הגולל שוב נישאה מסכת הספדים נרגשת. ראשון המספידים היה רב שירות בתי הסוהר, אלון-משנה הרב יהודה יקותיאל וויזנר, ממוקיריו ומעריציו, שעמד על תוכנם המפואר של פרקים ממסכת פעילותו הנסתרית בתחום הצדקה והחסד. הוא סיפר, כי לא אחת אף נטל הלוואות אישיות כדי לפתור תור מצוקות של נדכאים וחלכאים, קשי יום שהתדפקו על דלת ביתו ותינו בכאב את מצוקתם

הקשה. לסיום הספדו הבטיח הרב וויזנר, כי כנאמר 'מצוה לקיים את דברי המת', ימשיך וימלא את משאלותיו האחרונות לסייע בידי נצרכים ובעלי-מצוקה.

אחריו נשא דברי הספד נרגשים מגיד השיעור הקבוע בביהכ"ס, הרב יעקב שחר, שתאר את תמימותו הרבה, ללא סרך, שעה שהקדיש עצמו למען צרכי-הרבים באמונה תמימה כגבאי צדקה צנוע וישר דרך, העוסק ביושר והגינות בלתי מצויים במעות הרבים, ששמע חרפתו ומעולם לא השיב – וביקש את סליחתו בשם כל מתפללי ביהכ"ס. אחרון המספידים, בשם מתפללי ביהכ"ס היה ר"ח חיים דורסמן, שהתמקד בזעזוע העמוק והמעיק שפקד את מול את עשרות ממתפללי ביהכ"ס המרכזי ברחובות, בהגיע השמועה המרה על היעקרו לפתע מארץ החיים של אחד ומיוחד מהחבורה, מהבכירים והמובחרים בה, שכל ימיו הילך בצדי דרכים ועסק ללא הרף בצרכי הרבים. תפילת 'מלא רחמים' נשא לסיום טכס הקבורה ידידו ומוקירו הר"ר גדליה לוינסון, מראשי הח"ק ברחובות.

נולד בכפר רקציון, במחוז בא-קו-מרמורש שברומניה, בשנת תר"ח"ץ, לאביו איש-החסד הצנוע והנאצל, הר"ר אלתר יוסף יום-טוב ורצברגר ז"ל, מהבולטים באנשי-האמת המקוריים ברחובות, שכל ימיו נטל את משכורתו הדלה מחברת 'מקורות' ובה רכש ספרי-קודש ותשמישי קדושה לביתו כנסת בעירו ולאמו מרת חיה איטה ע"ה בתו של הרה"ח רבי אליקום געצל ז"ל, שהיה מחשובי חסידי ויז'ניץ בעירו. בבית שורשי וחם זה, שידע לנסוך אווירה יהודית מקורית, עלה ונתעלה במעלות התורה. כבר בהיותו בחור צעיר נסע לרכוש קניני תורה וללמוד תורה אצל הרה"ח רבי זלמן ויז'ניץ ניצר זצ"ל בעיר אראד, מהלך נסיעה ברכבת של שלוש שעות מביתו.

יחד עם הוריו ע"ה עלה ארצה לפני כחמישים שנה בעליה הגדולה מרומניה והשתקעו בעיר מעלות. הוא עצמו נכנס ללמוד בישיבת סרט ויז'ניץ בחיפה. לאחר מכן עקרה המשפחה לעיר רחובות. כעבור שנים הקים את ביתו עם רעייתו ע"ה, שידעה סאת סבל ומחלה, אך הוא כחסיד שמר את מצוקתו בלבו ושמחתו היתה בפי-ניו. כל ימיו הקפיד על קלה כבחמורה, תוך שהוא שואל ודורש בדבר הלכה, מסייע לכל דורש ומבקש, מקורב לבית קרטשניף בעיר. שמו יצא במיוחד לתהילה בעת היותו פקיד בכיר בחברת החשמל, ובתפקידו סייע לרבים מתושבי העיר רחובות. אתמול אף פירסמה החברה מודעות אבל מטעמה לרגל פטירתו הפתאומית. הוריו נפטרו לפני למעלה מעשר שור תוך תקופה של שלוש שנים – אביו ז"ל בשנת תשנ"ה ואמו ע"ה בשנת תשנ"ח ואילו רעייתו ע"ה נפטרה בשנת תש"ס.

הותיר אחריו זרע ברך ה' – שלושה בנים נשואים, ר' צבי, ר' אליעזר ור' מנחם וחתנו ר' דוד צוקר, הנשוי לבתו, נכדים וכן גיסו ר' משה הלפמן. יהי למליץ יושר על המשפחה ההמומה באבלה הכבד. צ.ר.